

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Σαντορινίως, Βασιλείδω, καὶ Καρποκράτης τῶν Αἰρετικῶν,
καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀναφανέντων Γνωσικῶν.

§. - I.

Εἰς αὐτὰς τὰς χρόνας αἰ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκημένην Ἐκκλησίαι, ὡς λαμπρότατοι φωστῆρες λάμπησαι, καὶ ἡ εἰς Χριστὸν πίσις ἀκμάζουσα εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὁ μισόκαλος δαίμων, ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πολέμιος, σρέφων πολλὰς μηχανὰς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τόσον μὲν τὰς ἐξώθεν διωγμῶς καθωπλίζετο κατ' αὐτῆς, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ μάγας ἀνθρώπων, ὅσον καὶ τινὰ ὀλέθρια ὄργανα ψυχῶν μεταχειριζόμενος, μὲν ἄλλας μεθοδίας ἐπεβάλευσεν· ὅθεν καὶ τῶρα εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀγρὸν, ὡς ἀνοσιώτατα ζιζάνια, καὶ ἰοβόλα θηρία, ἡγειρεν τὰς αἰρεσιάρχας, Σαντωρῖνον τὸν Ἀντιοχέα, Βασιλείδην τὸν Ἀλεξανδρέα, Καρποκράτην καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἀναφανέντας Γνωσικὰς, ὡς λέγει Κλήμης ὁ Στρωμματεύς.

§. 2. Σαντορινίος ὁ Ἀντιοχεύς, ὃν ὁ Ἐπιφάνιος (α), καὶ Θεοδώριτος (β) Σαντορινίλον καλεῖσιν, ἐκ τῆς τῷ Μενάνδρῳ σχολῆς φανείς, ἔλεγεν ὅτι εἶναι εἰς πατὴρ ἀγνωστος, καὶ ἀφανέρωτος, ὃς ἐδημιόργησε τὰς Ἀγγέλους, καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις, ἐξ ὧν ἑπτὰ τινὲς Ἀγγελοὶ ἐποίησαν ἐχθρὸν τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνθρώπον μὴ γινώσκοντος τὸν πατέρα ἐπλασαν κατὰ τὴν φωτεινὴν μορφήν, ὅπῃ εἰς αὐτὰς ἀνωθεν ἐπεφάνη, τὴν ὁποίαν μὴ δυνάμενοι νὰ πιάσωσιν ἐπειδὴ ὀπισθοδρόμησεν εὐθύς, ἠθέλησαν νὰ τὴν μιμηθῶσι, καὶ εἶπον ἀναμεταξύ τες τὸ, ποιήσωμεν ἀνθρώπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ κατ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀκολούθως ἐπλασαν αὐτόν. Οἱ δὲ ἀνθρώπος ἀφ' ἧς ἐπλάσθη, μὴ δυνάμενος νὰ ἀνορθωθῆ διὰ τὸ χαῦνον αὐτῆς, καὶ ἀδυναμίαν, ἀλλὰ ὡς σκώληξ ἐρπόμενος καὶ συρόμενος, ἡ θεία δύναμις ἀνωθεν παρακύψασα εὐσπλαγχνίδι τὴν ἰδίαν αὐτῆς εἰκόνα, καὶ ἰδέαν, ἐπέμψε ζωὴν σπινθῆρα ἐξ αὐτῆς, καὶ ζωώσασα τὸν ἀτελεῖ ἀνθρώπον ἐτελεποίησεν· αὐτὸς μὲν ὁ ζωὴν σπινθῆρα μετὰ τὴν διάλυσιν τῷ ἀνθρώπῳ ἀνατρέχει πάλιν εἰς τὸ ὁμογενές, ἥτοι πρὸς τὴν δύναμιν ἐκείνην ἐξ ἧς ἀπεσάλη, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰς αὐτῆς ἀρχὰς ἐξ ὧν συντίθεται διαλύομενον, ἐδέποτε ἀναστάνεται.

§. 3. Οἱ αὐτοὶ Σαντορινίος πρῶτος εἶπεν πῶς δύο ἀνθρώποι ἐξ ἀρχῆς ἐπλάσθησαν ἀπὸ τὰς Ἀγγέλους ὁ εἰς ἀγαθὸς, καὶ ὁ ἕτερος πονηρὸς, ἐξ ὧν δύο

Σαντορινίος
Αἰρετικὸς.

Αἰρεσις αὐ-
τῆς.

(α) Αἰρέσ. κγ'. (β) Αἰρετ. νακομθ. λόγῳ α'.